

E D I T U R A S C R I P T U M®

CINE ESTE ACEST
BABILON?

De același autor,
la Editura Scriptum au mai apărut:

Cine este acest Babilon?

Așa Tată, așa Fiu pe nori de slavă

Îl vom întâmpina în văzduh, Nunta Împăratului împăraților

Israel 1948

Poate Dumnezeu preciza timpul?

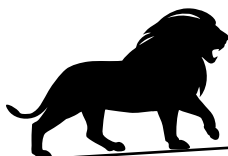
Zilele din urmă identificate

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PRESTON, DON K.

Cine este acest Babilon? / Don K. Preston – Oradea: Scriptum, 2015
ISBN 978-606-8712-42-0

CINE ESTE ACEST BABILON?

*O incursiune prin profețiile biblice despre
vechiul dușman învins sau viitor dușman de temut*

Don K. Preston, D. Div.

Editura Scriptum®
Oradea

Original produced and published by
JaDon ProductionsLLC,
720 N. Commerce # 109
Ardmore, Ok. 73401, USA

as

Who Is This Babylon?

© Copyright 2006 Don K. Preston, D. Div.

Ediția în limba română, publicată sub titlul
Cine este acest Babilon?
de Don K. Preston, D. Div.

© 2025 Editura Scriptum®
str. Simion Bărnuțiu nr. 2, 410204 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457.428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Traducerea: Iosif Dragomir

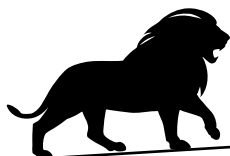
Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
A doua ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, toate citatele biblice folosite sunt
traducerea VDC (Versiunea Dumitru Cornilescu).

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN (tipărit) 978-606-8712-42-0
ISBN (e-book) 978-606-031-287-1

Tiparul executat în U.E.

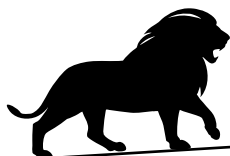
Cuprins

Prefață	9
Cine este acest Babilon?	13
Babilonul și Matei 24	15
Apocalipsa 1:1-3 – „Acele lucruri care trebuie să se întâmple în curând”	17
Apocalipsa 1:7 – „Orice ochi îl va vedea, chiar și cei ce L-au străpuns”	22
Apocalipsa 2:1 – „Ai pus la încercare ... și i-ai găsit mincinoși”	28
Apocalipsa 2:9 – A existat biserica din Smirna la acea dată timpurie?	30
Apocalipsa 3:9 – Arătarea Fiilor lui Dumnezeu	33
Apocalipsa 3:10 – Încercarea de foc care avea să vină	40
Apocalipsa 5:1-4 – Deschiderea Sulului Pecetluit!	43
Apocalipsa 5:5 – Leul din seminția lui Iuda	46
Apocalipsa 6:12-17 – Ioan Botezătorul și Ziua Cea Mare a Domnului	49
Ziua cea Mare a Domnului	53
Definirea Zilei Domnului	55
Apocalipsa 6 – Pecețile și Legământul lui Dumnezeu cu Israel	59
Apocalipsa 7 – Necazul Cel Mare	62
Apocalipsa 7 – Metafora/Motivul „Al Doilea Exod”	66
Apocalipsa 8 – Sunetul Celor Șapte Trămbițe	71
Apocalipsa 9:3 – Invazia lăcustelor	78

Apocalipsa 9:6 – „Oamenii vor căuta moartea, și n-o vor găsi”	80
Apocalipsa 10:6 – Nu va mai fi nicio zăbavă!	82
Apocalipsa 10:7 – Sfârșitul/Încheierea Tainei lui Dumnezeu.	85
Apocalipsa 11:2 – Babilonul și călcarea în picioare a Cetății.	87
Apocalipsa 11:2-3 – O vreme, două vremi și o jumătate de vreme	90
Apocalipsa 11:8 – Babilonul: Cetatea Cea Mare.	96
Apocalipsa 11 și Daniel 12 – Babilonul și Învierea	104
Apocalipsa 12 – Femeia și fiul ei	106
Apocalipsa 14:1 – Mielul pe Muntele Sionului.	110
Apocalipsa 14 – Cei o sută patruzeci și patru de mii	114
Apocalipsa 14:6 – Babilonul și evanghelizarea mondială	122
Apocalipsa 14:14-20 – Babilon și Vremea Secerișului.	127
Apocalipsa 14:20 – Babilonul și Vărsarea Sângelui	140
Apocalipsa 15:1-5 – Babilon și metafora „al Doilea Exod”	142
Apocalipsa 15:8 – Încetarea Măniei – Babilonul, sfârșitul răzbunării, intrarea în Locul Preasfânt	145
Apocalipsa 16:6 – BABILONUL: Persecutorul profeților.	147
El le va face dreptate în curând!	152
Apocalipsa 16:14 – „Războiul” Zilei Celei Mari	157
Armagedon: Ziua cea Mare a Domnului.	160
Apocalipsa 16:18 – Babilonul și marele cutremur	162
Apocalipsa 16:19 – Babilonul împărțit în trei părți.	164
Apocalipsa 16:19 – Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel Mare	166
Apocalipsa 16:21 – Babilonul și urgiile din Egipt.	170
Apocalipsa 17 – Babilonul și Ezechiel 16	172
Apocalipsa 17:1 – Babilonul, Adultera	174
Apocalipsa 17:4-6 – Babilonul și sângele sfinților.	176
Apocalipsa 17:4 – Babilonul și potirul păcatului plin	183
Apocalipsa 17:4 – Prostituata și îmbrăcămintea ei	186
Apocalipsa 17:10 – Un parteneriat eșuat	190
Apocalipsa 18:2 – Babilonul, locaș al dracilor	196
Apocalipsa 18:20, 24 – „Acolo a fost găsit sângele prorocilor”	197
Apocalipsa 19:7 – Babilonul și Mireasa	199
Nunta – Nădejdea lui Israel	201
Apocalipsa 19 – Babilonul, Cartea lui Ioan și suveranitatea lui Cristos	217

În slava Tatălui	219
Apocalipsa 20 – Babilonul și Cartea Vieții	221
Babilonul și deschiderea Cărților	226
Apocalipsa 21:1 – „Cerul și Pământul Nou” – promisiunea făcută lui Israel	229
Apocalipsa 21:2 – Noul Ierusalim	235
Apocalipsa 21:3 – Babilonul și Cortul cel Nou	241
Apocalipsa 21:11 – Noul Ierusalim având gloria lui Dumnezeu	248
Isus – Fiu al Omului	249
Apocalipsa 22:1 – Babilonul și Râul Vieții	255
Nădejdea lui Israel și Râul Vieții	255
Zaharia 14, Râul și căderea Ierusalimului	256
Apocalipsa 21-22 – Înnoirea tuturor lucrurilor	260
Așezarea din nou a tuturor lucrurilor – Nădejdea lui Israel	261
Restaurarea lui Israel	263
„Așezarea din nou a tuturor lucrurilor” în profețiile V.T.	264
„Așezarea din nou a tuturor lucrurilor” și trecerea Vechiului Legământ	266
Restaurarea și Parousia	267
Rezumat	270
Studiu Special: Căderea Babilonului a fost aproape	272
A). Perspectiva prescurtată	274
B). „Cu Siguranță” înseamnă „Probabil”	275
C). „În curând” înseamnă „Certitudine”	277
D). „În curând” înseamnă „rapid”, nu „îndată”	279
E). Inițiere a împlinirii, nu încheiere	282
F). Iminent, dar NU aproape!	283
G). Dar, despre Ziua Aceea și despre Ceasul Acela, nu știe nimeni (Matei 24:36)	286
Diferite căi prin care este exprimată iminența	288
A). Iminența în relație cu evenimente cunoscute	290
B). Iminență versus prelungire	291
C). Încheiere versus Inițiere	297
D). Definiția cuvintelor	299
E). Corelarea cu alte texte	300
F). Timp înseamnă Timp	303
Cine este nedrept să fie nedrept și mai departe	307
Luca 21 și Afirmațiile Temporale din Apocalipsa	309
Afirmațiile Temporale și testul unui profet	313

Studiu Special: Pavel și Apocalipsa	315
Mântuirea lui Israel.	316
Învierea	317
Noua Creație	320
Noul Ierusalim	322
Pavel, evanghelizarea lumii și Apocalipsa	328
Apocalipsa, Pavel și Taina lui Dumnezeu	334
Rolul pivotant al lui Pavel în Taina lui Dumnezeu	337
Taina și pieirea Ierusalimului	340
Rezumat	348
Pavel, martirajul și Apocalipsa	350
Ce lipsește suferințelor lui Cristos	350
Lucrarea lui Pavel și Cântarea lui Moise	353
Studiu Special: Plângerile lui Ieremia și Apocalipsa	358
Câteva obiecții luate în considerare	367
Cum este cu Irineu?	367
Babilonul care șade pe ape mari – Apocalipsa 17:1	370
Babilonul pe șapte munți este Roma – Apocalipsa 17:9	371
Babilonul distrus de către Fiară – Apocalipsa 17:16	372
Babilon – stăpânire peste împărații pământului – Apocalipsa 17:18	374
Babilonul și negustorii mărilor – Apocalipsa 18:9	376
Ierusalimul și Cetățile neamurilor – Apocalipsa 16:19	381
Apocalipsa 20	382
Israel, Învierea și Mileniul	384
Începutul sau Sfârșitul?	387
Elementele Mileniului	388
Dar, nu a fost Roma numită Babilon?	396
Preterismul și Antisemitismul	399
Antisemitismul și Teologia Înlocuirii	406
Doar ca fapt divers	413
Semnificația căderii Ierusalimului	421
Implicații pentru perspectivele escatologice tradiționale	426
Premilenismul	426
Amilenismul	427
Postmilenismul	430
Rezumat și Concluzie	437
Bibliografie	440

Prefață

Carterea Apocalipsa nu seamănă cu nicio altă carte. Ea este cauza fricii, o consternării și a entuziasmului pentru cei care o analizează. Mulți au ales să o ignore; ne dorim ca unii să o fi făcut. Speculațiile fantasmagorice la care a dat naștere Apocalipsa au fost o sursă de rușine pentru biserică de-a lungul secolelor. Sfârșitul se presupune că este aici, din nou. Succesul fenomenal al cărților *Left Behind* și apoi seria *The Last Disciple*¹ luând o poziție contrară, demonstrează fascinația durabilă, incredibilă a omului față de Apocalipsa.

Dacă cauți un comentariu plin de predicții emoționante despre ceea ce are să aibă loc în curând, aceasta nu este cartea pentru tine. Dacă cauți o carte care să facă exegeză pe Apocalipsa din *Daily News* (Evenimentul Zilei) această carte va dezamăgi.

Dacă, totuși, cauți răspunsuri biblice concrete la întrebările dificile legate de Apocalipsa, ai venit la locul potrivit. Nu pretindem că avem toate răspunsurile. Totuși, vei găsi în aceste pagini câteva

1 Atât cărțile *Left Behind* ale lui Tim LaHaye și Jerry Jenkins, cât și *The Last Disciple* de Hank Hanegraff au fost publicate de Tyndale Publishers.

dovezi biblice solide care vor fi de mare ajutor în studiul Apocalipsei. Acceptarea ediției inițiale a acestei cărți este îmbucurătoare și indică faptul că mulți cercetători ai Bibliei într-adevăr caută răspunsuri despre Apocalipsa bazate pe Biblie.

Datarea Apocalipsei este de o importanță vitală în înțelegerea cărții. O mare parte a lumii religioase ia ca de la sine înțeles faptul că Apocalipsa a fost scrisă în jurul anului 95 d. Cr. Totuși, convingerea dominantă în secolul al XX-lea când, am putea adăuga, lumea teologică a avut un nivel mai înalt de considerație pentru inspirația Scripturii decât astăzi, a fost că Apocalipsa a fost scrisă înainte de căderea Ierusalimului din anul 70 d. Cr. Aceasta este convingerea noastră și acceptarea datei timpurii are o revenire impresionată între cercetătorii de astăzi.

De la publicarea acestei cărți ea a primit recenzii favorabile. Pentru aceasta noi suntem recunoscători. Am adăugat la această ediție o cantitate de material suplimentar și sper ca să ajute și mai mult cititorului să înțeleagă scopul Apocalipsei și când a fost scrisă. În plus, a interacționat cu câteva dintre cărțile „antipreteriste” care au apărut după publicarea inițială a acestei lucrări. Aceste interacțiuni vor ajuta la expunerea slăbiciunii celor care se opun Escatologiei Legământului.

În această lucrare examinăm dovezile interne ale Apocalipsei și ale restului Bibliei ca să demonstrăm cazul nostru. Nu am putut examina tot ce se putea examina. Spre exemplu, nu am inclus un studiu complet al condițiilor celor șapte biserici din Asia. Unii cred că condițiile bisericilor indică înspre o datare târzie. Pentru o examinare a acestui concept vezi lucrarea lui Kenneth Gentry citată aici. El face o lucrare extraordinară în a arăta că datarea târzie în raport cu bisericile este de nesuștinut.

Apocalipsa folosește limbajul legământului lui Dumnezeu cu Israel. Cu toate acestea, când citești majoritatea comentariilor nu îți dai seama niciodată de caracterul ebraic al cărții. Acest limbaj este de o importanță vitală în interpretarea Apocalipsei. Am încercat să accentuez această chestiune fundamentală în această ediție. Deocamdată, voi spune doar că, până când cercetătorii moderni nu realizează că o interpretare corectă constă în înțelegerea corectă a

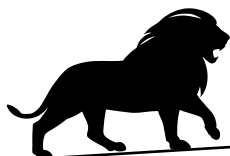
nădejdiei lui Israel și a pasajelor profetice ale V.T., nu există aproape nicio speranță de a interpreta corect Apocalipsa.

Această lucrare conține trei studii unice. Primul arată că misiunea lui Ioan Botezătorul are o relevanță directă asupra interpretării Apocalipsei. De asemenea, studiul special *Pavel și Apocalipsa* – din câte cunosc fără precedent – descoperă că misiunea lui Pavel este vitală datării și interpretării corecte a Apocalipsei. Al treilea studiu unic este o comparație între Apocalipsa și Cartea Plângeri. La fel ca studiul *Pavel și Apocalipsa* este, din câte știu, fără precedent în literatura de specialitate.

Te-ai gândit la problema timpului în Apocalipsa? Apocalipsa spune în mod repetat că împlinirea era aproape. Totuși, majoritatea comentatorilor insistă că Cartea tot nu s-a împlinit încă, după două mii de ani. Nu te deranjează? Ar trebui! Avem un studiu dedicat afirmațiilor temporale din Apocalipsa. Apocalipsa nu are de-a face cu viitorul nostru. Nu are de-a face cu *Escatologia Istorică*, adică sfârșitul istoriei. Este o carte despre sfârșitul relației lui Dumnezeu cu Israelul Legământului, prin urmare, *Escatologia Legământului*. Apocalipsa descrie consumarea planului lui Dumnezeu de răscumpărare la pieirea Ierusalimului Vechiului Legământ, Mama Curvelor.

Deci, această carte nu va accelera sângele cu speculații sălbatice despre viitor. Sper, totuși, că va mișca inima prin judecata ei sănătoasă și prezentarea grijuiei a Adevărului.

— Don K. Preston , mai 2011

Cine este acest Babilon?

Carte Apocalipsei descrie căderea Cetății Celei Mari, Babilon. Este de prisos să spunem că există puțin consens legat de *identitatea* Babilonului. O căutare pe Internet va descoperi o mulțime tulburătoare de site-uri dedicate studiului Cetății, Marea Prostituată. Speculațiile privitoare la Babilon se succed cu agresivitate.

Unii scriitori premileniști cred că Babilon se referă la Babilonul fizic restaurat. Alții spun că este „marele sistem religios apostat”¹, adică ”Uniunea dintre cele trei ramuri majore ale Bisericii care există în lume astăzi”² (Biserica Ortodoxă, Catolică și Protestantă, *Don K. Preston*). Printre Amileniști și Postmileniști, „Prostituata cea Mare

1 Dwight Pentecost, *Things to Come*, Grand Rapids, Zondervan 1980, p. 135.

2 John Walvoord, *Major Bible Prophecies*, Grand Rapids, MI., Zondervan, 1991, p. 323.

este Roma”¹ sau Biserica Catolică², deși sunt mulți care cred că Babilonul trebuie identificat a fi Ierusalimul.³

Eu cred că Babilonul a fost Ierusalimul din primul secol și Apocalipsa a descris sfârșitul lumii Vechiului Legământ al Iudaismului. Dacă acest lucru este adevărat, înseamnă că escatologia (adică doctrina „lucrurilor din urmă”) Apocalipsei este „Escatologia Legământului” și nu „Escatologie Istorică” din moment ce are de-a face nu cu sfârșitul timpului, ci cu sfârșitul lumii Vechiului Legământ. Acest lucru este adevărat fiindcă învierea, judecata și parousia (venirea, prezența Strong # 3952) lui Cristos sunt asociate cu judecata Babilonului.

Importanța identificării corecte a Babilonului din Apocalipsa nu poate fi supraaccentuată. Noi trăim vremuri când „experții” în profeție ne spun că sfârșitul este aproape, că suntem în zilele din urmă! Chiar înainte de izbucnirea războiului din Irak, cărțile dispensaționaliste au fost pline de referiri la Saddam Hussein cum că ar fi „reîncarnarea” lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului antic, și s-a pretins că vechea cetate a fost adusă la viață sub domnia lui. Acele pretenții s-au dovedit false, totuși, centralitatea Babilonului în studiile „vremii sfârșitului” nu poate fi diminuată. A identifica greșit Babilonul din Apocalipsa înseamnă a avea o escatologie greșită.

Scopul nostru aici este să prezentăm un număr semnificativ de dovezi pentru a te convinge că Babilonul din Apocalipsa nu a fost altul decât Ierusalimul Vechiului Legământ din primul secol. Nu este Ierusalimul modern. Nu este cetatea din Irak destinată să fie reconstruită. Babilonul nu este Biserica Romano-Catolică sau vreo altă entitate modernă. Babilonul a fost Ierusalimul Vechiului Legământ din primul secol, iar aceasta înseamnă că Babilonul a căzut!

-
- 1 Vezi spre exemplu Jim McGuiggan, *Commentary on the Book of Revelation*, Lubbock, Montex Publishing, 1978, p. 239.
 - 2 John T. Hints, *A Commentary on the Book of Revelation*, Nashville, Gospel Advocate, 1973, p. 242. Alexander Campbell, în dezbateră cu Purcell, a afirmat că Biserica Romano-Catolică este „Babilonul lui Ioan, Omul păcatului al lui Pavel și împărăția cornului celui mic din Daniel”.
 - 3 Foy Wallace Jr., *The Book of Revelation*, Nashville Wallace Publications, 1966, vezi și N.W. Allphin, *Visions Unveiled*, sau *Revelation Explained* (Ft. Worth, Star Bible).

Babilonul și Matei 24

Puțini sunt cei care neagă faptul că Matei 24 prezice căderea Ierusalimului. Totuși, mulți nu și-au dat seama că Apocalipsa reeditează Discursul de pe Muntele Măslinilor în formă și schiță. R. H. Charles a fost primul care a recunoscut că pecețile din cap. 6 urmează exact modelul prezis de către Isus în Matei 24.¹

Tiparul judecății din Matei – ca și Marcu 13 și Luca 21 este:

- Război (Matei 24:6; comp. Apoc. 6:1-2).
- Vești de războaie (Matei 24:7a; Apoc. 6:3-4).
- Foamete (Matei 24:7b; Apoc. 6:5-6).
- Cutremure (Matei 24:7c; Apoc. 6:12; 16:18).
- Prigoane (Matei 24:9-13; Apoc. 6:9-11)
- Cataclism cosmic (Matei 24:15-31; Apoc. 6:12-17).

Chilton spune: „Deși toți admit cu ușurință că *Mica Apocalipsă* este o profeție împotriva lui Israel, puțini sunt cei care fac legătura evidentă: *Marea Apocalipsă* este de asemenea o profeție împotriva lui Israel!”² (accentuarea lui).

Pe lângă cele de mai sus, mai există și alte paralele între Apocalipsa și Discursul de pe Muntele Măslinilor.

- Ambele vorbesc despre judecarea unei cetăți păcătoase după încheierea misiunii de evanghelizare mondială (Matei 24:14; Apoc. 14:6 cont).
- Ambele vorbesc despre Necazul cel Mare (Matei 24:21; Apoc. 14).
- Ambele vorbesc despre Urâciunea Pustiirii (Matei 24:15; Apoc. 13).
- Ambele texte îndeamnă pe cei credincioși să fugă din cetate (Matei 24:15 cont; Apoc. 18:4).
- Ambele vorbesc despre profeți mincinoși care fac minuni false (Matei 24:24; Apoc. 13:12-15).

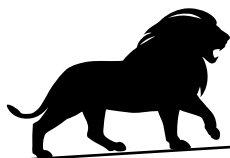
1 R. H. Charles, *A Critical and Exegetical Commentary on the Revelation of St. John*, Vol. 1, Edinburgh, T and T Clark, 1920, p. 158.

2 David Chilton, *Days of Vengeance*, Ft. Worth, Dominion Press, 1987, p. 182-183.

- Ambele vorbesc despre venirea pe nori a Fiului Omului (Matei 24:30; Apoc. 14:14f).
- Ambele vorbesc despre trâmbița răsunătoare la vremea sfârșitului (Matei 24:31; Apoc. 11:15 cont).
- Ambele vorbesc despre mântuirea aleșilor (Matei 24:31; Apoc. 14:15-16).
- Ambele vorbesc despre strângerea păsărilor să se ospăteze din carnea cadavrelor (Matei 24:28; Apoc. 19:17f). Comparați cu Deut. 28:25-26; Ps. 79; Ier. 34 etc. Aceasta este o imagine obișnuită asociată cu pedepsirea lui Israel.
- Ambele predicții aveau să fie împlinite în curând (Matei 24:34; Apoc. 1:1-3; 22:6, 10, 12, 20).

Acestea, și alte asemănări, arată că Discursul și Apocalipsa sunt paralele. Lucrul semnificativ referitor la aceste paralele, pentru Amilenist și Postmilenist, este că *fiecare paralelă este luată din secțiunea din Matei 24 care este aproape universal acceptat ca vorbind despre căderea Ierusalimului*. Dacă Apocalipsa este paralelă cu Matei 24, iar Matei 24 vorbește despre judecata amenințătoare gata să vină asupra Ierusalimului, atunci Apocalipsa în mod necesar vorbește despre căderea Ierusalimului.

În Apocalipsa, judecata este împotriva Babilonului. Judecățile venite asupra Babilonului sunt judecățile rostite de către Isus asupra Ierusalimului. Până nu se poate arăta că Apocalipsa și Discursul de pe Muntele Măslinilor vorbesc despre două judecăți identice, care aveau să vină asupra a două cetăți diferite, Babilonul trebuie să fie Ierusalimul.

Apocalipsa 1:1-3

„Acele lucruri care trebuie să se întâmple în curând”

Una dintre cele mai semnificative chei, și totuși, trecută cu vederea în interpretarea Apocalipsei și identificarea Babilonului este faptul că Ioan este categoric cu privire la când avea să se împlinească cartea. În cuvintele lui Gentry, „Unul dintre cele mai folosite indicii interpretative din Apocalipsa, este în același timp unul dintre cele mai trecute cu vederea printre cercetătorii laici, și unul dintre cele mai radical răstălmăcite de către teologii evanghelici. Acest indiciu este așteptarea contemporană a autorului referitoare la împlinirea profeției. Ioan cu siguranță aștepta ca profeția lui să se împlinească în curând”.¹

Lui Ioan i s-a spus de către Tatăl, prin Cristos, că „vremea este aproape” și că „aceste lucruri au să se întâmple în curând” (Apoc. 1:1-3). Ar trebui să fie evident *prima facie* că orice exegeză corectă a Apocalipsei, orice încercare de a identifica Babilonul, va cere

1 Kenneth Gentry, *Before Jerusalem Fell* (Tyler, Tx., Institute for Christian Economics, 1989), p. 133.

ca cercetătorul să caute acea identitate în vremea lui Ioan. Cuvintele lui Ioan sunt importante. Deși, prin exegeza lui asupra cărții, el și-a abandonat propriile comentarii, gândurile lui Hendrickson sunt potrivite:

Nu vom fi în stare niciodată să înțelegem Apocalipsa dacă nu o interpretăm în lumina evenimentelor contemporane. Ar trebui întotdeauna să ne întrebăm: Cum au înțeles primii cititori cartea? ...Această carte este un răspuns la nevoile stringente ale acelei zile, iar noi trebuie să permitem circumstanțelor contemporane să-și arunce lumina asupra simbolurilor și predicțiilor ei.¹

El chiar continuă să arate că, respectând afirmațiile temporale, „se dă lovitura de grație tuturor perspectivelor viitoriste!” (p. 263, n. 3). Ciudat, totuși, că Hendrickson a susținut că Apocalipsa cuprinde întreaga istorie umană!

Lui Ioan i s-a spus că împlinirea vedeniei sale „trebuie să aibă loc în curând” (v.1). Termenul grecesc este *en taxei* și este folosit doar de câteva ori în N.T. Contrar cu ceea ce susțin unii, termenul niciodată nu indică rapiditatea acțiunii prin excluderea lui *când* avea să aibă loc evenimentul. Acest termen grecesc înseamnă că evenimentele prezise de fapt aveau să se îplinească foarte curând. Beale observă că Ioan intenționat a extras din Daniel 2:28-29 și din profeția zilelor din urmă. Oricum, în timp ce profeția lui Daniel era pentru zilele din urmă, folosirea de către Ioan a lui *en taxei*, în locul exprimării lui Daniel:

Nu are conotația vitezei cu care avea să fie împlinită profeția lui Daniel, nici vaga posibilitate că ar putea fi împlinită în orice moment, ci implică iminența vremii împlinirii definite, care părea că ar fi început deja în prezent ...substituirea lui *en taxei* implică așteptarea lui Ioan ca Necazul final, înfrângerea

1 William Hendrickson, *More Than Conquerors*, Grand Rapids, Backer, 1967, p. 57.

răului și întemeierea împărăției, pe care Daniel o vedea ca împlinindu-se în viitor, „în zilele din urmă”, să înceapă în generația lui, și într-adevăr, începuse deja să aibă loc.¹

Lamentabil însă, Beale repede își abandonează propriile comentarii excelente și încearcă să diminueze afirmațiile temporale din Apocalipsa. Noi sugerăm că Beale este corect, vremea împlinirii era într-adevăr iminentă, și aceasta ar trebui să direcționeze căutarea noastră pentru aflarea identității Babilonului.

Lui Ioan i s-a mai spus că „vremea este aproape”. Este important să observăm că cuvântul este *kairos*. După cum spune Beale, „în N.T. *kairos* în mod normal se referă la un moment critic hotărât divin în cursul istoriei”.² Cu alte cuvinte, *kairos* este o vreme desemnată, rânduită. Ce înseamnă acest lucru? Înseamnă că vremea rânduită pentru împlinirea Apocalipsei a sosit!

Comentând asupra cuvintelor lui Isus, „s-a împlinit vremea” (*kairos*), Bruce a observat: „Aceste cuvinte exprimă, printre alte lucruri, asigurarea că noua ordine dorită cu ardoare, demult promisă și așteptată, era acum pe punctul de fi realizată”.³ El continuă: „Implicațiile generale ale anunțului erau clare: a sosit vremea când Dumnezeu cerului avea să inaugureze indestructibila împărăție”. (*Time*, 20) Ceea ce Bruce scoate în evidență este faptul că vremea rânduită (*kairos*) pentru împărăție, adică împlinirea tuturor profețiilor escatologice, a sosit. Acest lucru este valabil și cu referire la Apocalipsa 1:1-3. Ceea ce fost profețit cu mult timp în urmă, ceea ce cândva nu era aproape, era acum prezent! Vremea desemnată de către profeți a sosit. Compară 1 Petru 1:10-12.

Combinarea tuturor acestor cuvinte ale iminenței aparent l-ar determina pe cercetătorul Apocalipsei să caute identitatea Babilonului în cadrul granițelor lumii lui Ioan, a generației lui, pentru că în curând, aproape, nicio zăbavă și alte cuvinte folosite de către Duhul

1 Gregory Beale, *The New International Greek Text Commentary (NIGTC), The Book of Revelation* Carlisle, Paternoster, 1999, p. 181.

2 Stephen Smalley, *The Revelation to John*, Downers Grove, Ill., Inter Varsity Press, 2005, p. 31.

3 F. F. Bruce, *The Time is Fulfilled*, Paternoster, 1978.

în Apocalipsa, cu siguranță transmit urgența apropiatei consumări (încheierii).

Totuși, în timp ce limbajul lui Ioan în mod expres indică faptul că împlinirea Apocalipsei era aproape, majoritatea comentatorilor fie le ocolesc pentru a estompa *Naherwartung* (urgența iminenței), sau le ignoră cu totul. Ni se spune că, deși o citire normală a afirmațiilor temporale ar indica faptul că împlinirea Apocalipsei a fost într-adevăr aproape, trebuie să nu uităm că Dumnezeu nu vede timpul așa cum îl vede omul, deci, toate acele expresii de apropiere sunt subiective în cel mai bun caz și non-sens cel mult. Ne vom referi la aceasta mai amănunțit în studiul nostru de mai jos.

Comentatorii se sprijină pe Matei 24:36 și afirmația lui Isus cum că „nimeni nu cunoaște nici ziua, nici ceasul” parousiei lui Cristos, în încercarea de a anula așteptarea apropiatului sfârșit din Apocalipsa. Beale (involuntar) totuși, neagă eficient o astfel de încercare, în comentariile sale asupra Apocalipsei 14: „Îngerul Îi spune lui Cristos să arunce cosorul pentru că a sosit vremea, și Beale spune: „Cristos trebuie să fie informat de către Dumnezeu cu privire la vremea începerii judecății, din moment ce „nimeni nu cunoaște ziua și ceasul, nici îngerii și nici Fiul, ci doar Tatăl”. (*New International Greek Testament Comentary*, 772). Aceasta înseamnă că ceea ce Isus nu cunoștea în Matei, Dumnezeu îi descoperea acum, anume, că parousia Sa era acum într-adevăr aproape! Acest lucru distruge în mod eficient orice încercare de a anula iminența din Apocalipsa.

Ideea este că dacă luăm multitudinea afirmațiilor referitoare la iminență din Apocalipsa cu definiția lor normală, prozaică, aceasta cere ca să căutăm identitatea Babilonului nu în Comunitatea Europeană, sau în Irakul de astăzi, nu în Biserica Catolică, nu în New York City. Nici nu trebuie să privim la Roma antică fiindcă căderea Romei nu a fost aproape și nu a venit curând din momentul în care a scris Ioan, chiar dacă cineva acceptă data târzie a scrierii Apocalipsei.

Oricum, dacă cineva poziționează Apocalipsa în perioada dinaintea căderii Ierusalimului Vechiului Legământ din anul 70 d.Cr., și înțelege că Apocalipsa se concentrează asupra căderii cetății vinovate de uciderea profeților, a Domnului și a apostolilor